

Kodowanie

Nie jest to ani trudne, ani skomplikowane. By włączyć podstawowe elementy kodowania do toku zajęć, nie potrzeba nawet sprzętu komputerowego. Wystarczy odrobina wyobraźni, chęci i pomysłu. Efekty mogą zaskoczyć nawet uczniów.

Joanna Krzemińska

Przyglądając się bliżej zagadnieniom związanym z programowaniem, łatwo dostrzec, że nie taki diabeł straszny, jak go malują. Za szumnymi zapowiedziami nowości kryją się umiejętności, które uważam za niezbędne w dorosłym życiu: porządkowanie, selekcjonowanie, szeregowanie informacji, wypracowywanie własnej drogi rozwiązywania mniej lub bardziej złożonego problemu. Warto dołączyć do tego rozwijanie kompetencji społecznych: pracę w grupie, poczucie odpowiedzialności za wspólne działanie, szukanie kompromisów. Jak jednak odnieść wszystkie te elementy do zajęć humanistycznych? Czy jest to w ogóle możliwe?

Odpowiedź na tak postawione pytanie może być tylko jedna: tak! Z punktu widzenia językoznawstwa komunikacja jest możliwa wyłącznie wtedy, kiedy zarówno odbiorca, jak i nadawca posługują się wspólnym kodem, językiem. Tylko dzięki wspólnemu systemowi znaków jesteśmy w stanie opisać rzeczywistość. Jak jednak wykorzystać kodowanie na zajęciach?

Zaszyfrowana wiadomość

Jednym z prostszych sposobów na wykorzystanie kodowania jest zabawa szyframi. W zależności od wieku i biegłości naszych uczniów, można wykorzystać proste kody literowe (np. GA-DE-RY-PO-LU-KI) lub bardziej zaawansowane systemy, choćby np. alfabet Morse'a. Dzięki szyfrom lekcja nie tylko zyskuje na atrakcyjności, ale przede wszystkim pozwala uczniom zmierzyć się z nieszablonywym zadaniem i rozwijać nowe umiejętności.

Kiedy sięgnąć po zaszyfrowaną wiadomość? Przykłady można mnożyć niemal w nieskończoność. Można tym sposobem podać listę lektur obowiązującą w najbliższym roku szkolnym. Można również przygotować ćwiczenia gramatyczne (np.

znajdź wśród zaszyfrowanych wyrazów rzeczowniki i odmień je przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej, albo: wskaż wśród podanych wyrazów czasowniki i określ ich formę).

Jeśli mamy obawy, że nasze umiejętności są niewystarczające, by podjąć się szyfrowania z uczniami, mam dobrą wiadomość: po pierwsze YouTube oferuje wiele filmów instruktażowych, dzięki którym możemy poznać mechanizmy konkretnych szyfrów, po drugie istnieje w sieci kilka stron pomagających w szyfrowaniu wiadomości dla uczniów.

Szyfry to również doskonała okazja, by wypracować z uczniami własne, znane i rozumiane tylko przez was kody komunikacji. Spróbujcie stworzyć własny, niepowtarzalny system oparty o wymyślone przez uczniów znaki. Oprócz nabywania umiejętności związanych z logicznym myśleniem, zadbacie przy okazji o budowanie pozytywnej relacji, która jest podstawą sukcesu w procesie edukacyjnym.

